

huset under det af Staten etablerede Overtilsyn saavel som til at rette sig efter de Paalæg med Hensyn til Slagteriernes Indretning, Drift og Kontrol, som Overtilsynet eller eventuelt Landbrugsministeriet maatte give. — Det anførte gælder endvidere saadanne Pølse- og lign. Fabriker, der udgøre et Led af et kommunalt Slagtehusetablisement.

Af de i det foregaaende opstillede Regler om Statskontrollens Betsvirkning vil det fremgaa, at denne er egnet til i følelig Grad at berøre saadanne Købstæder — derunder maaske særlig København —, der have indført Slagtetvang og oprettet offentlige Slagtehus; dels vil Etableringen af Statskontrollen nemlig muligvis kunne bidrage til at formindske Benyttelsen af det offentlige Slagtehus noget, dels vil den i al Fald utvivlsomt bevirke en Nedgang i den med Kontrolafgiften for indført Kød forbundne Indtægt. Den for Købstæderne opstaaende vanskelige Situation vilde selvfølgelig end yderligere kunne vanskeliggøres ved nye Eksportslagteriers Opstaaen i Købstaden eller dens Nærhed.

Angaaende den Støtte, der i de anførte Henseender formenes at burde ydes de paagældende Købstæder, skal man tillade sig at henvise til den i det følgende indeholdte Redegørelse (Bemærkningerne til Forslagets §§ 12 og 13); det vil deraf ses, at der ligeoverfor Spørgsmaalet om eventuelt at tilstaa Købstæderne en Erstatning af Statskassen fra enkelte Medlemmers Side er taget et udtrykkeligt Forbehold med Hensyn til denne Erstatnings Udstrækning.

Med Hensyn til den Slagtning til indenlandsk Forbrug, der — bortset fra de offentlige Slagtehus — iøvrigt foregaaer rundt omkring i Landet, skal man tillade sig at bemærke følgende:

Medens en af Kommunen ordnet Kødkontrol — bortset fra nogle enkelte Kommuner — ikke er gennemført paa Landet, er en saadan Kontrol derimod efterhaanden bleven etableret i Størstedelen af Købstæderne (og Handelspladserne), jfr. den som Bilag Nr. 10 trykte Oversigt over de for Tiden stadfæstede Sundhedsvedtægter, hvoraf det vil kunne ses, hvilke Købstæder og Handelspladser der have Bestemmelser i denne Retning. Den hele Ordning har da i Overensstemmelse med det kommunale Selvstyres Principer haft et fuldstændigt Frivillighedens Præg, idet det med de i Lovene af 12. Januar 1858 og 28. Marts 1868 om Sundhedsvedtægterne fastsatte Indskrænkninger har staaet Kommunerne frit for at ordne sig paa Kødkontrolomraadet, først og fremmest at afgøre, hvorvidt en saadan Kontrol overhovedet indenfor Kommunen skulde etableres eller bibeholdes.

Uagtet der maaske fra et teoretisk Synspunkt ikke lader sig indvende noget imod en saadan Ordning, der overlader det til Konsumenterne selv at beskytte sig mod Nydelsen af sundhedsfarligt Kød eller at løbe den Risiko at undvære enhver Kontrol, er det dog forekommet Kommissionens Flertal uheldigt, at de herhen hørende vigtige Interesser ikke hvilede paa et fastere Grundlag. Man har med Henblik paa den stedse større Betydning, der under Befolkningstilvæksten i Byerne maa tillægges Kødkontrollen, ikke ligeoverfor Hensynet til det kommunale Selvstyre kunnet tilbagetrænge den Betragtning, at det maa anses som en ønskelig og for den store Befolkning heldbringende Foranstaltning, om Kødkontrollen paa alle saadanne Steder, hvor der er en tæt sammenboende Befolkning, som er henvist til Køb af Kød, kunde blive en permanent, af Sundhedsvedtægterne uafhængig